

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XIX. de probat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

Ad num. 3. in fin. addit: Effectus sequestrationis est, quod sequester finito tempore teneatur a ditione sequestraria, ut rem sequestratam una cum fructibus tempore sequestrationis perceptis, quos victori cum servare oportet, exhibeat & restituat. *L. si apud quem §. i. ff. de posit.*

AD TIT. XVIII.

De Confessis.

IN principio tituli post verba illa: *relegetur ab onere probandi* addit; legitima probatio fit quatuor modis, vel enim fit per testes, vel per instrumenta, vel per juramenti praestationem, vel per adversarii confessionem. Hanc facillimam esse constat, & ad litem expeditionem promptissimam esse asserit *Vallensib. l. 1. n. 1.*

Ad num. 7. in fin. addit: Cum inter practicos saepe fiat mentio juramenti Dandorum & Respondendorum, quia illa sint juramenta Resp. Ex *Vallensib. l. 1. n. 2.* quod per usum diuturnum sit introductum, quod post litem contestatam antequam alia probationes suscipiantur loco interrogationum, quae olim de jure Digestorum fieri solebant, de quibus in *Tit. ff. de interrogat. in jur. faciend. v. g. an adversarius possideret pro haerede, an ex testamento, an ab incestato, an in totum, an pro parte, tam actor ex porrecto à se libello, quam reus ex sua exceptione ediceret aliquas positiones, easque suo adversario in judicio proponeret, ubi tamen proponens prius debet praestare juramentum calumniae, & hoc vocatur*

juramentum Dandorum, cui jam proponuntur illae positiones, ut desuper respondeat, debeat & ille antequam respondere velit, prius praestare juramentum calumniae, quod vocant Practici juramentum Respondendorum. *Clement. saepe §. quia positiones de V. S. junct. ca. dudum sup. de elect. c. un. sup. de litem contest. c. cap. 2. de confess. Vallens. d. n. 2.* Idque fit plerumque, per verbum *Credit vel non credit*, quia responsio per verbum dubitat, vel dubito non admittitur, nisi forte positio consistat in factio alieno, ad causam tamen controversam faciente, quia alias negari possit responsio, si enim impertinens esset, interrogatus respondere non tenebitur. *L. fin. in fin. ff. pro suo.* Ubi ex *Gail. lib. 1. obs. 80. n. 2.* notandum, quod post litem contestatam, si quis positionibus adversarii respondere iustus, id facere contumaciter recuset, quod habeatur confessus omnia ista, quae in positionibus continentur, vel etiam negasse, in quantum ipsi durius est; si vero justam causam habeat, responsionem suam legitime recusare potest, sic si esset positio incerta vel dubia, vel si sit ex omni parte impertinens, ut si nullo modo tangat causam principalem in libello expressam, vel si sit captiosa & cavillosa, ut inquit *Vall. h. n. 4.*

AD TIT. XIX.

De Probationibus.

A*D num. 6. in fin. addit:* Dices, regulam esse, quod per rerum naturam factum negatis non egeat probatione, quia dici solet, quod negationis nullae sint

sint differentia, & nullæ qualitates, 32. hoc obtinere & procedere in negativa, quæ vaga est & indeterminata, quia talis negativa directè probari non potest, ut si quis neget se contraxisse, Procuratorem habere mandatum à suo principali, & hoc sensu etiam verum est, quod dicitur magis credi duobus affirmantibus, quàm mille negantibus, Mascard, *de probat. conclus. 1092. nu. 7.* Non autem procedit hoc, si quis se fundet in aliqua negativa, & eam alleget vel tacite, vel expresse, quia tunc eam probare debebit *L. optimam 14. C. de contrab. & commit. stipul. Surd. Decis. 316. n. 14.* Unde qui negat aliquem habilem fuisse v.g. ut ineat contractum, & ideo contractum petat declarari nullum, ut quia non habuisset legitimam ætatem, id probare debet, sic negans testamenti valorem, vitium ejus ostendere debet, *Surd. Dec. 104. n. 21.*

A D T I T. XXII.

De fide Instrumentorum.

AD num. 3. post hæc verba: Sunt adji-
ciendi: *adde:* Ubi notandum circa
indictionem, quod tria olim fuerint
per quæ conservabatur Respublica,
Canones, oblationes, & indictiones,
per Canones intelliguntur vectigalia
& jura fiscalia, per oblationes verò
pensiones quas populus offert, per in-
dictiones contributiones. Hæc cœpe-
runt sub Augusto Casare, qui anno
ante Christum natum tertio pacificato
orbe census indixit, qui tribus lustris,
id est, 15. annis duravit, & primo quin-
quennio populus censum solvebat in

auro, ad demonstrandam imperii Ma-
jestatem, secundo anno solvebat in ar-
gento, ad stipendia militibus erogan-
da, tertio anno in ferro, pro reperan-
dis & fabricandis armis. Extraordinariæ
contributiones vocabantur superindi-
ctiones. Ut autem populus sciret, quid
solvere deberet, statuit Imperator, ut
nullum instrumentum valeret, nisi
quota indictionis ei esset inserta, ger-
manicè die Nömerungs. Zahl. Ut igitur
sciat quæ sit indictio, hi versus no-
tandi.

*Si per quindenos Domini divideris
annos.*

*His tribus adjectis indictio certa no-
tasur.*

Ad num. 4. ad finem adde: Cæterum in-
strumentum publicum tamdiu facit
plenam fidem, donec probetur con-
trarium, pro quo stent ad minimum
duo testes omni exceptione majores.
L. 18. Cod. de probat. Vel contrarium
instrumentum contra quod adversa-
rius nihil objicit *ca. 10. h. t.* veluti quod
à Notario qui subscriptus invenitur,
non sit confectum, vel quod reperia-
tur cancellatum, aut inductum circa
substantialia instrumenti, aut ejus im-
mutetur sensus, ut exinde suspectum
fiat. *cap. inter dilectos §. instrumentum
h. t. & cap. licet inf. de fals.*

Dantur adhuc alia instrumenta,
quæ quidem à persona publica confe-
cta non sunt, quoad effectum tamen
probandi comparantur publicis, sic si
inveniatur scriptura munita sigillo E-
piscopi, cui tamdiu creditur, donec
monstretur contrarium. *cap. 7. sup. de
probat.*